

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/164/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715207236
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5715207236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnom spore žalobkyne: R. L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. F. X/XX, E. - W., proti žalovanému: H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, H., do 31. 12. 2011 vykonávajúci podnikateľskú činnosť pod menom H. G. PG-MONT, s miestom podnikania Podjavorinskej 3384/3, Poprad, IČO: 37 240 749, o zaplatenie 400,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/215/2015-161 zo dňa 06. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 200,- eur od 05. 08. 2010 do zaplatenia, oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému plastové okná reálne dodané na základe zrušenej Zmluvy o dielo zo dňa 30. 04. 2010, a to v lehote do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Martin podľa príkazu na úhradu priloženého k rozsudku do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 15C/215/2015-161 zo dňa 06. 12. 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 400,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 05. 08. 2010 do zaplatenia, oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému plastové okná reálne dodané na základe zrušenej Zmluvy o dielo zo dňa 30. 04. 2010, v lehote do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 24,- eur na účet Okresného súdu Martin podľa príkazu na úhradu priloženého k rozsudku, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 21. 05. 2015, v znení jej zmeny, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 400,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 05. 08. 2010 do zaplatenia oproti povinnosti vydať žalovanému plastové okná dodané na základe zmluvy o dielo zo dňa 30. 04. 2010 z dôvodu odstúpenia od tejto zmluvy, ktorej predmetom bolo dodanie a montáž v zmluve špecifikovaných plastových okien. Požadovaná suma predstavuje zálohu uhradenú vo výške 200,- eur pri podpise zmluvy o dielo a vo výške 200,- eur zaslanú na účet žalovaného.

Citujúc ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka súd právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, z ktorého dôvodu na zmluvu o dielo aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne § 48 ods. 1, 2, § 457, § 642 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa odstúpila od zmluvy o dielo dňa 05. 08. 2010, odstúpenie od zmluvy akceptoval aj žalovaný. Rozpor bol vo výške preddavku, ktorý mal žalovaný vrátiť. Žalobkyňa požadovala vrátiť preddavky vo výške 400,- eur, s tým, že k úhrade preddavku vo výške 200,- eur malo dôjsť v deň uzatvorenia zmluvy a ďalšieho preddavku, rovnako vo výške 200,- eur, bankovým prevodom dňa 10. 05. 2010. Žalovaný prijatie platby bankovým prevodom vo výške 200,- eur potvrdil. Súd, majúc za to, že žalobkyňa listinnými dôkazmi - zmluvou o dielo, podľa ktorej mala v deň uzatvorenia zmluvy zaplatiť preddavok 200,- eur a zmluvou o postúpení pohľadávky medzi S. H. a žalovaným zo dňa 29. 11. 2011, potvrdzujúcou úhradu tohto preddavku a potvrdenkou z banky o úhrade preddavku vo výške 200,- eur, preukázala úhradu preddavku spolu vo výške 400,- eur, žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd žalobkyňu priznal i úroky z omeškania, všetko oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému plastové okná reálne dodané na základe zmluvy o dielo.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobkyňu, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, a to v celom rozsahu (ako konkretizoval na pojednávaní pred odvolacím súdom).

Odvolanie odôvodnil nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žalovaný nesúhlasil s uložením povinnosti vrátiť zálohu vo výške 400,- eur, nakoľko došlo len k úhrade 200,- eur na účet. Poprel tvrdenie žalobkyne o úhrade 200,- eur pri podpise zmluvy z dôvodu, že žalobkyňa nemala peniaze v hotovosti. Poukázal na to, že okná v počte 4 ks boli namontované a žalobkyňa ich doteraz v plnej miere používa už 7 rokov. So zmluvou o dielo súvisí i ďalšia objednávka na interiérové žalúzie, ktoré žalobkyňa bez udania dôvodu odmietla zaplatiť, čím sa sudkyňa odmietla zaoberať. Nakoľko žalobkyňa okná doteraz bez ujmy na fungovaní domácnosti používa aj so žalúziami, ktoré nereklamovala, žiada o úpravu konečnej ceny v zmluve o dielo.

Z uvedeného dôvodu navrhol, že vráti reálnu zálohu 200,- eur a žalobkyňa vráti 4 ks plastové okná a žalúzie. Žiadal tiež 9 %-ný ročný úrok z hodnoty okien a žalúzií za celú dobu používania.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného považovala rozhodnutie súdu za správne.

Uviedla, že v konaní bolo jasne dokladované, že žalovanému bola v r. 2010 vyplatená záloha 400,- eur, čo vyplýva z potvrdenia o platbe 200,- eur v deň uzavretia zmluvy v zmluve o dielo zo dňa 30. 04. 2010, zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 11. 2011 a z potvrdenia R., I., o platbe ďalších 200,- eur dňa 10. 05. 2010. Žalovaný jej doteraz zaplatenú zálohu nevrátil, ani nereagoval na jej žiadosť, aby prišiel zdemontovať okná, ktoré jej boli na základe zmluvy o dielo namontované formou subdodávky.

4. Žalovaný v rámci reakcie na vyjadrenie žalobkyne (v tzv. replike) predložil komunikáciu medzi žalobkyňou a spoločnosťou na ochranu spotrebiteľa Poprad, kde žalobkyňa potvrdila reálnu zálohu vo výške 200,- eur a žiadosť žalobkyne, v ktorej rovnako uviedla len zálohu vo výške 200,- eur, z ktorého dôvodu mal za to, že sa chce žalobkyňa na jeho úkor obohatiť. Žiadal preto o vyplatenie celej sumy okien a žalúzií spolu s úrokom z dôvodu, že okná sú už pre neho nepoužiteľné.

5. Žalobkyňa sa k replike žalovaného nevyjadrila.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní pred odvolacím súdom v zmysle § 384 ods. 1 C. s. p. oboznámením listinných dôkazov, a to Zmluvou o dielo uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 30. 04. 2010; potvrdenkou R., I., o transakcii vo výške 200,- eur zadanej dňa 08. 05. 2010, s dátumom splatnosti 10. 05. 2010; emailovou komunikáciou medzi stranami konania zo dňa 08. 05. 2010; kópiou faktúry č. 0000017 zo dňa 25. 06. 2010 vystavenej žalovaným ako dodávateľom žalobkyňu ako odberateľke vyhotovenou zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/87/2012; vyjadrením žalobkyne zo dňa 29. 08. 2013, ktoré

je súčasťou znaleckého posudku č. 97/2013 znalkyne Ing. Dany Kubačkovej v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/87/2012; Zmluvou o postúpení pohľadávok medzi žalovaným ako postupcom a postupníkom S. H., P.-K. ZEMPRA spol., Ľubica zo dňa 29. 11. 2011 a odstúpením od zmluvy o dielo uzavretej dňa 30. 04. 2010, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil.

7. I keď žalovaný odvolanie proti rozsudku okresného súdu odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p., t. j. nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim uskutočňovanie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný namieta nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie, t. j. dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., ktorými dôvodmi sa odvolací súd i zaoberal. Žalovaný namietaný nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie v odvolaní skutkovo nevymedzil, z ktorého dôvodu odvolací súd konštatuje nedôvodnosť tejto námietky, ako čiastočne dôvodné však odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného, pokiaľ ide o správnosť skutkových zistení súdom prvej inštancie.

8. Odvolací súd konštatuje, že predmetom prejednávaného sporu je nárok žalobkyne na vrátenie poskytnutého plnenia pri odstúpení od zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie v súlade so žalobou žalobkyne, v znení zmeny žaloby pripustenej na pojednávaní dňa 06. 12. 2017, rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 400,- eur s príslušenstvom oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému dodané plastové okná, posúdiac nárok žalobkyne ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka (t. j. vrátenie si poskytnutých plnení účastníkmi zmluvy pri zrušení zmluvy).

9. Medzi stranami konania nebolo sporné uzavretie zmluvy o dielo dňa 30. 04. 2010, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného ako zhotoviteľa vyhotoviť a namontovať žalobkyni ako objednávateľke plastové okná vo farbe biela decco so 6-komorovým profilom, v počte 4 ks v termíne 1 mesiaca od 30. 04. 2010 za cenu vo výške 988,- eur. Súd prvej inštancie vychádzajúc z ust. § 52 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy správne vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže zmluvu uzatvárala žalobkyňa ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný zmluvu uzatváral síce ako fyzická osoba, avšak fyzická osoba oprávnená na podnikanie (v tom čase vykonávajúci živnosť pod menom H. G. PG-MONT) v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, z ktorého dôvodu na vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný závery súdu prvej inštancie v tomto smere nenamietal.

10. Rovnako medzi stranami nebolo sporené, že zo strany žalobkyne došlo podaním zo dňa 05. 08. 2010, doručeným žalovanému toho istého dňa, k odstúpeniu od predmetnej zmluvy o dielo, ktoré odstúpenie žalovaný akceptoval. Pokiaľ došlo k odstúpeniu od zmluvy v zmysle § 642 Občianskeho zákonníka, čo žiadna zo strán nerozporevala, vznikla stranám konania v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinnosť vydať si vzájomne plnenia poskytnuté na základe takto zrušenej zmluvy, ku ktorému záveru správne dospel i súd prvej inštancie.

11. Medzi stranami bola sporná len výška preddavku zaplateného žalobkyňou žalovanému, a to čo do sumy 200,- eur, ktorá mala byť zaplatená pri uzavretí zmluvy o dielo, ktorého úhradu žalovaný poprel. Medzi stranami konania nebola sporná úhrada preddavku vo výške 200,- eur realizovaná bankovým prevodom, ktorá skutočnosť vyplýva i z potvrdenia R. T. I. a e-mailovej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovaným.

12. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním - Zmluvou o dielo zo dňa 30. 04. 2010, výpoveďou žalobkyne a Zmluvou o postúpení pohľadávok medzi žalovaným ako postupcom a postupníkom S. H., P.-K. ZEMPRA spol., Ľubica úhradu sumy 200,- eur pri podpise zmluvy za preukázanú. Odvolací súd sa so skutkovými závermi súdu prvej inštancie po zopakovaní dokazovania v tejto časti nestotožnil, majúc za to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že pri podpise zmluvy došlo z jej strany k úhrade preddavku vo výške 200,- eur.

13. Zo zmluvy o dielo jednoznačne nevyplýva, že by v čase uzavretia zmluvy žalobkyňa zaplatila preddavok vo výške 200,- eur. Zmluva síce obsahuje ustanovenie o výške preddavku 200,- eur s tým, že doplatok ceny diela predstavuje 788,- eur, táto skutočnosť však nepreukazuje, že k úhrade tohto preddavku došlo v deň podpisu zmluvy. Úhradu preddavku v deň podpisu zmluvy nemožno vyvodit' ani z ustanovenia zmluvy, podľa ktorého „objednávateľ zaplatí v deň uzatvorenia tejto zmluvy zhotoviteľovi

preddavok z dohodnutej ceny...“, keď predmetná formulácia nepotvrďuje, že k úhrade preddavku aj skutočne došlo (predmetné znenie zmluvy konštatuje, že v deň uzatvorenia zmluvy sa má preddavok uhradiť, nepotvrďuje, že v deň uzatvorenia zmluvy bol preddavok i skutočne zaplatený). Žalobkyňa nepredložila príjmový doklad ani iný dôkaz, ktorým by bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že pri uzavretí zmluvy o dielo skutočne došlo k úhrade preddavku vo výške 200,- eur. Nebola tak vyvrátená obrana žalovaného, že v čase uzavretia zmluvy táto záloha nebola zaplatená a práve v dôsledku toho došlo k úhrade preddavku bankovým prevodom, ku ktorému došlo do cca 1 týždňa od uzavretia zmluvy. V konaní pritom nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne, že k úhrade zálohy bankovým prevodom došlo na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie ďalšieho preddavku. Úhradu preddavku pri uzavretí zmluvy o dielo nemožno jednoznačne vyvodiť ani zo Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalovaným a S. H., P.-K. ZEMPRA spol., Ľubica. V predmetnej zmluve o postúpení pohľadávok je totiž uvedená len jedna záloha, hoci v čase jej uzavretia mala byť poskytnutá už i druhá záloha formou bankového prevodu. Odvolací súd uvedené dôkazy hodnotil zároveň v kontexte ďalších dôkazov vykonaných odvolacím súdom, a to vyjadrenia žalobkyne zo dňa 29. 08. 2013 adresovaného znalkyni Ing. Dane Kubačkovej v rámci konania na Okresnom súde Martin sp. zn. 10C/87/2012, v ktorom samotná žalobkyňa uviedla, že jej mala byť vrátená záloha 200,- eur, o vrátenie preddavku v tejto výške žalobkyňa žalovaného žiadala aj v samotnom odstúpení od zmluvy o dielo zo dňa 05. 08. 2010, t. j. v období bezprostredne nasledujúcom po poskytnutí preddavku.

14. Za daného dôkazného stavu nemal odvolací súd jednoznačne a nepochybne za preukázané, že zo strany žalobkyne došlo k úhrade preddavku vo výške 200,- eur pri podpise zmluvy, preto napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni len sumu 200,- eur, ktorej úhrada bola v konaní preukázaná potvrdením banky a ktorej úhrada nebola medzi stranami konania ani sporná, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 05. 08. 2010 do zaplataenia, oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému plastové okná dodané žalobkyni na základe zrušenej Zmluvy o dielo zo dňa 30. 04. 2010. Súd stranám konania na splnenie uloženej povinnosti určil v zmysle § 232 ods. 3 druhej vety C. s. p. lehotu 3 mesiace, ktorú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na potrebu demontáže okien dodaných žalobkyni žalovaným.

15. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo, nakoľko žalobkyňa žalovaného vyzvala na vrátenie zálohy v odstúpení od zmluvy, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 05. 08. 2010, a to obratom, žalovaný, ktorý svoj dlh voči žalobkyni nesplnil, sa v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania, z ktorého dôvodu žalobkyni vznikol nárok na úrok z omeškania. Súd preto žalovanému uložil povinnosť spolu s istinou zaplatiť i úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 05. 08. 2010 do zaplataenia, keď žalovaný sa síce dostal do omeškania až dňom 06. 08. 2010 (t. j. dňom nasledujúcim po dni, kedy bol žalobkyňou vyzvaný na plnenie), žalovaný však v odvolaní v tomto smere neprodukoval žiadne námietky, preto odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 380, § 379 C. s. p.) v tejto časti rozhodol v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ ide o výšku úroku, táto bola vychádzajúca z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie určená správne (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 1 %, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia).

16. Vo zvyšnej časti (čo do sumy 200,- eur s príslušenstvom) súd žalobu žalobkyne pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou ako nedôvodnú zmietol.

17. Nakoľko odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, podľa § 396 ods. 2 C. s. p. rozhodol nanovo o trovách konania (tak prvoinštančných ako aj odvolacích), aplikujúc ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 C. s. p. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplataenia sumy 400,- eur, žalobe žalobkyne bolo vyhovené len v časti uplatneného nároku vo výške 200,- eur. Úspech žalobkyne a žalovaného v konaní bol tak rovnaký (v prvoinštančnom i v odvolacom konaní, keďže žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu), preto odvolací súd žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania nepriznal.

18. Odvolací súd zmenil zároveň rozsudok okresného súdu v časti uloženej povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľka bola v konaní od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom

do 30. 06. 2016 oslobodená, v zmysle § 2 ods. 2 cit. zákona prešla poplatková povinnosť z návrhu na začatie konania na žalovaného. Vzhľadom na to, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni len sumu 200,- eur, ktorá suma predstavuje základ poplatku, odvolací súd podľa § 6 ods. 1, 2 cit. zákona a položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eur.

19. V závere odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalovaný v doplnení odvolania žiadal od žalobkyne 9 %-ný ročný úrok z hodnoty okien a žalúzií za celú dobu ich používania, v zmysle ust. § 372 C. s. p. v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd odvolaním žalovaného v tejto časti nezaoberal, keď podanie žalobcu v tejto časti nemalo ani náležitosti riadneho návrhu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)